

Máme před sebou další diplomovou práci, která sebou nese nejen velké osobní angažmá, práce je zároveň svědectvím, že nelze dohlédnout studentských potencialit, že naše partnerství se začínajícími učiteli je, ve své rozmanité inspirovanosti, nejméně rovnovážným obohacením, ne-li, jak se lze po letech zkušeností domnívat, vedle práce, především darem nám starším. Kolegyně Eva Dostálová je studentkou již několikáté „generace“ (– u „mých“ diplomantů nejméně od roku 2000), kterou přitáhlo téma cest a deníků. Ačkoliv toto téma zpracovává jednooborové i dvouoborové studium, stále je dost důvodů k úžasu i radosti se na těchto pracích podílet.

Téma „Cesty“ i celé zadání je zpracováno diplomantkou nesmírně poctivě a soustředěně a deníková forma je než formální výslednicí jednoho z podtémat d.p. – „Poměření významů cest do exotických dálek a všedních cest domů“. Nebylo by vůbec dobře, kdyby pro atraktivnost, rozsah a komplexnost praktické části d.p. byla jakýmkoliv způsobem rozkolísána váha ostatních částí. Teoretická část v úvodu zkoumá téma domova, opakovaných návratů domů, všednosti i hloubky existence a její reflexe v umění. Váchal, bratři Čapkové, Rynek, Boudník s Hrabalem, Adriana Šimotová, fotografové Holomíček a Štreit, F. Skála a Šejn jsou zástupci autorit s rozmanitým, ale hlubokým vztahem k (našemu) domovu. Diplomantce jsou zároveň oporou, aby se mohla sama lépe a jistěji rozhovět o vlastním domově, pravidelné cestě domů (ze školy v Rettigové), o zvolených formách a realizaci uložené v „kufru“. Druhá část – exotických cest, je uvedena systematickým zkoumáním vlivů cest a následných kulturních šoků a inspirací přivezených z dálek. Čína a Japonsko a posledních 200 let nekončících vlivů na Evropu a euroamerické umění. Sto let vlivů „domorodých umění“ na proměny našeho vnímání skutečnosti, uvozují autorčinu (s kamarádem) Cestu do Sýrie a Jordánská. Programové odmítnutí turistického vysávání jedinečností, je nahrazeno autenticitou záznamů, důvěrnými setkáními s místními, nikam nespěchajícími poutníky. Výsledkem je dvojice pozoruhodných autorských knih – deníků (vlastně jedné 2x) – ambaláž z ovčí vlny, prostá grafická úprava a křehounké vypichované ilustrace exotických krajín plných písku. To je (větší čtvercová knižní verze) pro mne nejautentičtější díl vícevrstevnaté praktické části diplomové práce. Čistá forma obsahu celé teoretické práce i analýzy vlastních prací, má rovněž zcela odpovídající formu neokázalé typografie a knižní vazby. Citlivá, neupovídaná a bohatá jazyková stránka práce zcela odpovídá úrovni celku.

Na závěr hodnocení ponechávám velmi významnou část práce – rozsáhlou didaktiku – soubor výtvarných úkolů, částečně realizovaných na ZUŠ v Šáreckém údolí u kolegyně I. Vodrážkové. Výtvarné řady „Africké inspirace“, „Inspirace z Dálného východu“ a „Cesty domů“ jsou znovu potvrzením, že ten, kdo vážně investuje do přípravy (a dobrá diplomová práce je příkladem extrémně pečlivé přípravy), kdo má co dětem říci, formy komunikace nachází poměrně lehce. Řekl bych, že se z celku jaksi vynořují samy. Potřebují ještě poskládat adekvátně věku, nalézt přílehlavá technická řešení a seřadit v časových a obsahových liniích. Není to tak lehké a výsledky porozumění dětí nejsou samozřejmé, ale s výbavou, kterou reprezentuje tato inspirovaná diplomová práce, jsou učitelské úspěchy více než očekávatelné.

Navrhuji klasifikaci výborné / ;

V Praze 7. května 2006